

Pečení 2004

aneb

...peče housky uždibuje kousky...

Pečení 2004

27 - 28.11

4 - 5.12

27.11. den první sobota

Že jsem se zbláznil? No samozřejmě! Ale to už je dávno. Ty datumy v nadpisu jsou správně. Letos proběhlo pečení na dvakrát. MUŽE ZA TO MICHAL! Propadl totiž workoholizmu natolik, že nemá čas na nic.

O tom bych se přela.

Dig.

Lnk.

Dobře. ...nemá čas na vůbec nic...V minulých letech celou fázi příprav dělal sám. Letos mu tedy s tím vydatně pomůžeme.

Sraz je v 8.00 na Kloboučnické. Odtud se koordinovaně a společně přesuneme k Michalovi. Tím se odstraní problém toho, že ne všichni vědí, kde Michal bydlí. To jsme to krásně vymysleli. Ovšem pražská MHD to chtěla jinak. Včas nepřišel prakticky nikdo.

Dig.

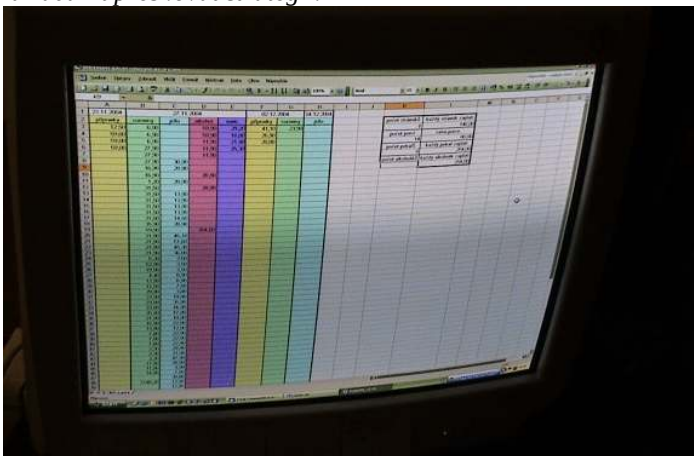
Jak typické - něco mi to připomíná

Lnk.

Jak už to bývá, ten, kdo to má nejdál, objeví se na místě srazu jako první. Takže stojím a čumím, kde že ten Mysha a ostatní jsou. Už je tu. Ani jsme se nestačili pozdravit a přesně v 9:00 h na vteřinu přijíždí autobus, otevírají se dveře a tam stojí Viktor. Jak to dělá? Pár minut po limitu přibíhá jako čtvrtý Tomáš. Dig s Hankou nikde.. Po akademické čtvrthodince voláme, kdeže to vážne..

Jrk.

Smutné je, že i já s Hankou máme poněkud zpoždění. Jedeme z Modřan a v sobotu se odtud dostat kamkoliv je dost problém. Přesně jsme si zjistili, kdy a odkud nám jede autobus a vyrazili na něj. Tramvají. Všechno vyšlo až na to, že autobus jel o 3 minuty dříve. No a je to. Další jede za půl hodiny. Ostatní se zatím přesunuli k Michalovi. Po nějakém čase jsme tu taky. Michal nás přivítal a vytáhl papírovou složku, kde měl rozpracováno co, jak a kolik. Sesedli jsme se u počítače a začali upřesňovat strategii.

Tedy co, kdy a kolik. Bohužel se nám to zvrhlo v přednášku o počítačích.

Jste v zápatí stránky č.1 zprávy z poslední letošní akce.

Po narovnání tématu jsme dokončili teoretické přípravy a jedeme nakoupit. Tramvají na Smíchov do Carrefouru. Nákup vypadá velkolepě. Dig.

Ovšem není to nic proti tomu, co předváděj lidi, který naprosto propadli vánocům a konzumu. Vozíky přetékají jídlem a pitím prostě síla. Ani nemá cenu popisovat, jak se chovají, to si jistě každý zažil. Nejlepší jsou duchodci, kteří mají ve voze jenom chleba, máslo a mlíko. Tom.

Během strádání potravin do vozíku se ozval Olda. Jede za náma autem. To je dobře. Máme s sebou jeden velký bág. Bohužel jsme tím situaci hrubě podcenili. A to jsem ještě poslouchal řeči, že stačí malý báglik, protože jdeme jen pro pár másel... Brouzdáme mezi regály a vybíráme a to nejen podle seznamu, ale i podle barevnosti obalů a nápisů na nich. Zvlášť zajímavé jsou obsahy „Éček“. Jak jsme se již mnohokrát zmínili, bez nich to v dnešní době prostě nejde. Vozík už je vrchovatý, přesunujeme se ke kase. A potkáváme Oldu. To to krásně vyšlo. Po vystátí důleků u pokladny míříme do garáží. Tam přesypáváme obsah vozíku do Oldova vozidla a vracíme se k Michalovi. Někteří autem (**hlavně Ti, co zapomněli lítačku... © Jrk.**), jiní MHD. To je to dramatický, co? Všechno probíhá nápadně hladce, nikde nic nedrhne, tedy něco není v pořádku. A jsme u Michala. Ti, co přijeli autem, se již chopili třídění nákupu a přípravy změny bytu na pekárnu. Mezitím co jsme byli nakoupit, zavítala mezi nás Michalem dříve ohlášená Lenka. Po pár větách je jasné, že mezi nás zapadne. Je skoro stejně trhlá jako my. Dig.

Stačí se jen párkrát samostatně projevit A JE TO ☺.

Lnk.

A začínáme s patláním. Od Michala jsem vyfasoval tabulku, podle které se má pracovat. Dig.

Dovoluji si podotknout, že pod tabulkou byl i štos papírů s recepty, kde byl i přesný rozpis surovin, jenže hlavní mixér tu hromádku asi přehlédl, protože vypadal trochu přejetě... Lnk.

Ano přehlédl. V okamžiku, kdy jsem dostal za úkol zkontrolovat množství nakoupeného podle téhle tabulky, nenapadlo mě se pít po ničem jiném. A navíc u Michalových příprav je obvyklé, že kromě hlavních údajů bývá přítomna spousta dalších papírů s naprosto přesnými údaji, které se povětšinou nepoužijí. V této tabulce je uvedena také spousta údajů. Jako třeba počet dávek, množství surovin na dávku a datum vyhotovení tabulky. A tak míchám suroviny, směsi sypu do mís, a předávám ke hnětení.

Všechno jde naprosto skvěle do okamžiku, kdy se mi nedostává surovin do kokosového těsta. Máme šest mis a v nich smícháno skoro všechno. Ale kokos v kokosovém těstě bude asi dost potřeba. Jak se to jenom mohlo... Aha to jsem Jouda! Dávky byly původně jen dvě. Někoho pošleme na dodatečný nákup. Dig.

Tím obětíím beránkem nebyl nikdo jiný než Michal.

Lnk.

Jo, jak jinak. Je místní a ví kam vyrazit a v rozumný čas se vrátit i se surovinami.

Dig.

Chvilí po něm na moment opustil byt i Olša s kličnici Lenkou a hurá do hospody. Ale ne kvůli radovánkám, ale nechat zvážit mleté ořechy, abychom nemuseli využívat pochybných vážících metod, protože věc natolik důležitá jako kuchyňská váha v jisté domácnosti chybí... Stav je to ovšem pouze dočasný, tak přísahám! ☺.

Lnk.

Ale to všechno až po obědě, který připraví Jarka.

Ta se toho chopila s bravurou sobě vlastní a rychle vyčarovala jídlo pro nás všechny. Ještě jsme to s Tomášem vylepšili kořením a pak se podávalo. Dig.

Jarko neuraz se, ale předtím to bylo taky dobrý ale chybělo tomu nějaká chuť. Tom.

Ve dvou hrncích s hromadou lžic... Po obědě pokračujeme v míchání a hnětení. Během toho se bavíme... na účet kohokoliv... o všem možném, zlobíme Jarku, vzdorujeme Michalovým přednáškám o technice, které nikdo z nás nerozumí, zapojujeme do našich debat a keců Lenku a je dobře. Dig.

K dětské radosti stačí málo, třeba i kapka alkoholu...;). Lnk.

V této pohodě ubíhá čas, a pak už musím všechny přítomné opustit. Jdu do práce. Hrůza tyhle noční! Dig.

Pravdu díš, Sokrate! Lnk.

Tak se tu mějte, zítra hned po ránu mě tu máte zpátky. Dig.

28.11. Den druhý neděle

V práci jsem počkal ještě hodinu po skončení šichty a pak teprve se vydal k Michalovi. Jsem tu před devátou a všude kolem panuje spací. Všichni chrápou! Dig.

To je dost hrubé obvinění, jaké si nás pár ~~souf~~ nocležnic a Michal, skutečně nezaslouží! Je sice fakt, že jsme ještě nevystřčili nos z podpeřiny, nepopírám, ale někteří z nás počítali s ranními ptáčky a už v plánovaný čas příjezdu, takže pozor!!! Lnk.

Tak, pohov, vstávat, vyvětrat, dát snídani, poklidit a do práce! Celé dopoledne pokračuje v rytmu včerejška. Panuje pohoda, žertíky, vtipky a zlobení se jen sypou a pořád je slyšet smích až chechot.

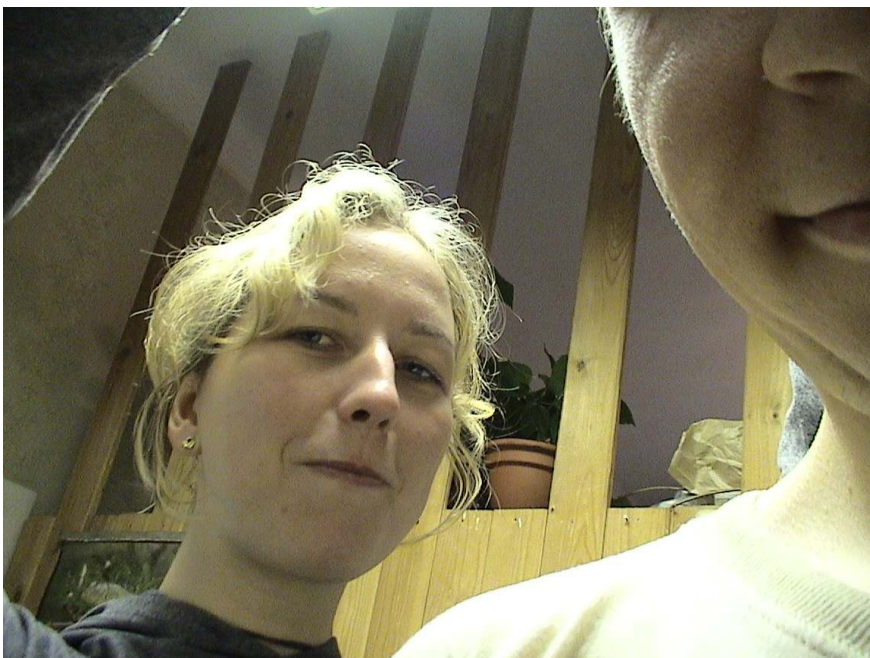
Oběd připravuje Lenka. Tentokrát se pustila do mrtvých ptáků A připravila je znamenitě. Po obědě přerušujeme pekařinu a věnujeme se věcem kolem Hell's. Je třeba připravit kalendář na příští rok společně s výhledy kudy kam. A pochopitelně přednávrhy Expedice. Pak se vracíme k těstům. A hňácáme a hněteme a zase je tu večer a já opět odcházím. Tak teda čau, a zase příští týden.

Dig.

Nejen Dig odchází, kupodivu všichni pochopili, že už by bylo dobré vypadnout a nechat Mysha&Lenku uklízet zdevastované byt. Ať/Snad se jim to zdárně podaří, aby(chom) mohli příští týden /znovu/ začít ☺.

4.12. Den třetí sobota

Tak se zase scházíme. Je těsně po osmé a kromě Michala a mě s Hankou tu je jen Lenka odcházející do práce. Ostatní přicházejí postupně. A začínáme.

Těst je plná lednice, formiček a vytlačovátek máme dost. Ještě je musíme označit, protože až po akci projdou mycím procesem, bude třeba je zase rozdělit a odevzdat majitelům. Označeno, trouba jede na plný plyn, a natlačovací pracoviště dodává první plechy plné ořechů.

Dig.

Mačkat ořechy je opravdu děsná magořina, nechápu lidi co dělaj v pásový výrobě. Celý den jak debil dávat těsto do fromičky ve stejný vrstvě, co na tom ty lidi viděj...

Tom.

Dle mých info bylo pečení dosti skluzovou záležitostí. Nepomohly ani mé pomocné ruce, které byly zapřaženy téměř bezprostředně po příchodu z roboty, jelikož trouba nebyla schopna podávat rychlejší a kvalitnější vykony... Velice jsem ale ocenila Oláovu aktivitu kolem plotny – párky s kaší (ikdyž práškovou, která byla v závěru kritizována jako spálená atp.) mi přišly celkem vhod...

Lnk.

Spálená opravdu byla, tak mi Michal nabídl vaše rohlíky opravdu mňamka. Penicilin v této podobě jsem ještě nejed. Tom.

Nocovali jsme téměř ve stejném ~~sov~~ složení jako před týdnem, k nám „domácím“, Jarce a Hance přibyl jen Dig. Ostatní opět zbaběle utekli domů. Po předváděčce nočního vidění Michalovy kamery

jste vsichni zalehli, Michal ještě dopekł pár plechů a pro dnešek fotovo...

Jo a kromě jiného se tento víkend ke stavající cukrářské skvadře připojila i Bára. Lnĸ.

Ano, ta Bára, co se účastní pouze pozemních akcí a na pečení je již potřetí. Dig.

5.12. Den čtvrtý neделе

Kolem sedmé ráno jsem odcházela. Kam? Kam jinam než do otrokářské práce. V šest ráno se mnou obětavě vstal jen Michal (co v tom asi bude ☺). Ale možná i Jarka by se dala považovat za oběť mého časného dupotu... Lnĸ.

Nechci Tě zklamat Leni, ale strašně se mi chtělo čurat..

Jrk.

No, nevím jak Hanka, ale já jsem byl úplně mrtvej a nějaký průjezd tankové kolony mi byl naprosto ukradenej... Dig.

O průběhu druhého Národního Dne Amaterských Cukrářů nic moc bližšího nevím. Snad jen tolik, že jsem se tradičně po příchodu z jednéh galeji vrhla do dalších. Lnĸ.

Celý den jsem opět jak debil pracoval na pracnách, opravdu děs.

Mezitím jsem stihl nafotit a pohrát si s makrem na cukroví. Nejvíce se činil Olda, který s Jarkou zdobil linecký opravdu zajímavým způsobem. Na kuchyňské lince rozcházený linecký a oni dva jak na to lejou a patlaj čokoládu opravdu zajímavý pohled. Nejlepší to byl Michal, který příběhl do pokoje a prohlásil, že mu v kuchyni těče všude čokoláda.

Zajímavý byl i pohled na vytváření kokosových věnečků, bílá hmota vytlačena ze strojku a potom spatlaná do kolečka. Tom.

Den probíhá naprosto stejně jako předchozí. Matláme, zdobíme, strkáme do trouby, připalujeme a ještě se tomu smějeme.

Dig.

Jsmo vysmátí, unavení, zalepení a přeslazení. A než jsme stihli oblemtat, umatlat a zalepit celý byt, nepozorovaně se dostavil večer. To je bohužel čas ukončení našeho snažení a odchodu.

Dig.

Taktický hromadný únik všech cukrářů, samozřejmě s většinou výslužky (co taky chceš od cukrářů jiného, než aby vypadli jako cukráři ☺) pro Nuselskou domácnost znamenal jen dopečení kokosových věnců, jejich dorozdělení na příslušné hromádky a pak jen drobný úklid bytu... Nádobí jsem nemusela delší dobu vidět...

Musím uznat, že výkony všech zúčastněných byly obdivuhodné (finetaci stroje jely na plné obrátky, plnící linka plnila na maximum, myčky se div nezavařily, redaktoři místních novin točili a fotili jako o život). Pravda, byla to poněkud náročná akce, ale já sama za sebe mam z toho celkem dobrý pocit (asi proto, že jsem se pečicího víkendů nezúčastnila na 100% kvůli nově nabytému zaměstnání). Pečlo se skutečně neustále, kromě perníku „jsme“ zvládli všechno (někteří jedinci mají ještě škatulku cukroví a kus perníkového těsta v Nuslicích, tak hurá pro to, než bude pozdě☺).

HawK domluvil jsem. Zdraví

LNK

**S politováním musím konstatovat, že perníkové těsto mám doma v lednici dodnes.
- pro zpravodajství Hell's Tour plus Jarka, Praha 4 - Nusle-**

☺ a to by dylo, aby Jarka neměla poslední slovo ☺

Dig.

Tak a to je pro letošek opravdu vše. Jen doufám, že i příští sezóna bude tak úspěšná jako ta, co právě končí...

Dig.

© Hell's Tour_{plus} 2004
Dig & Lnk & Jrk & Tom
Neprodejné
e-mail: dig02@volny.cz